

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Ex. 1

L. öns: gx 72 68 red Okv pzw 3

Musik- och
teaterbiblioteket
Göteborgs universitet

MUSIKHÖGSKOLAN
I
GÖTEBORG
BIBLIOTEKET

AF

AXEL ENGDAHL

Första samlingen:

*Musikhögskolan
i Göteborg
Biblioteket*

1. **Pansarbåtsvisan** (» — — — — —
när du mig kösste
den trettifösste — — »)
2. **Kärleksfunderinga** (» — — — — —
di har vissnat sirenera,
inga fogglar på grenera
sjonger längre om kärlekens hoppandes vår»).
3. **Bohusläns folksång.**
4. **Ensamjungfrun Betty Cederholms visa** (» — — — — —
om stationskarlsförmannen Algot Landergren Ja, der ska vi det lyyfligt ha
Amor och Landergren och ja — — »)
5. **Ajö** (» — — — — —
der ska vi träffas du och jag och lille — *Kal Johann!*»)

Xo
Lundberg

Pris: 1 krona.
OBS! NEDRATT PRIS 25 ÖRF.

10

N° 1. Pansarbåts-visan.

Gammal melodi.

Moderato (♩ = 108).

SÅNG.

PIANO.

f

p

Säg, minnes

du den all-ra för-sta gång, säg, minnes du den all-ra för-sta gång, på pansar-

bå-ten vid dragspels-lå-ten då du mig mun-tra-de med dans å sång? På pansar-

bå-ten vid dragspels-lå-ten då du mig mun-tra-de med dans å sång?

D. S.

N° 2. Kärleksfunderinga.

Fridolf Lundberg.

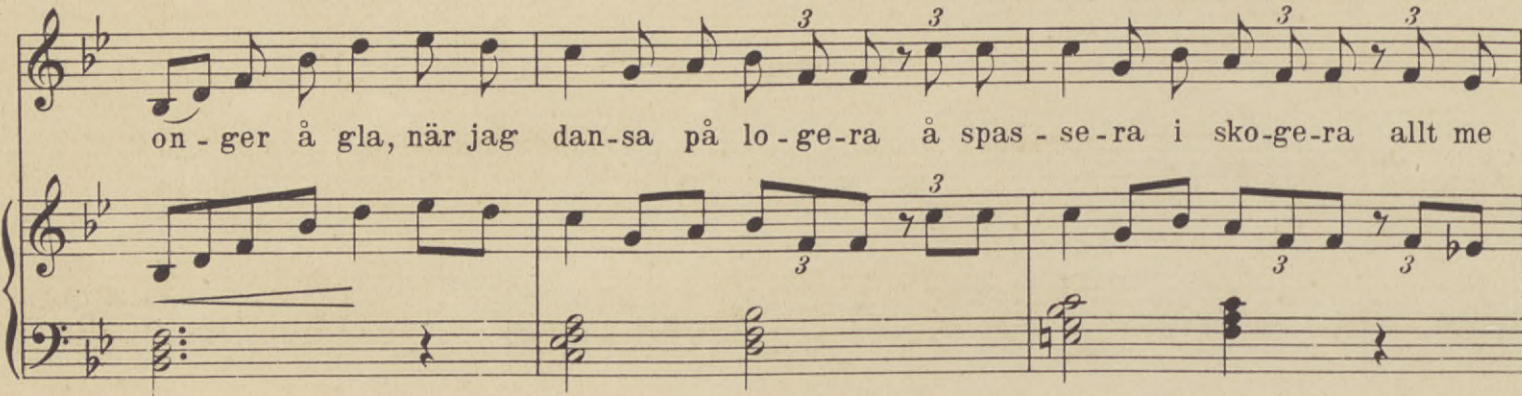
Ej för sakta.

SÅNG.

Ja, jag minns la när jag ock var

PIANO. *mf* *Fine.* *p*

on - ger å gla, när jag dan - sa på lo - ge - ra å spas - se - ra i sko - ge - ra allt me

fle - cker e lån - gan - des, sjon - gan - des ra, ja e sjon - gan - des ra.

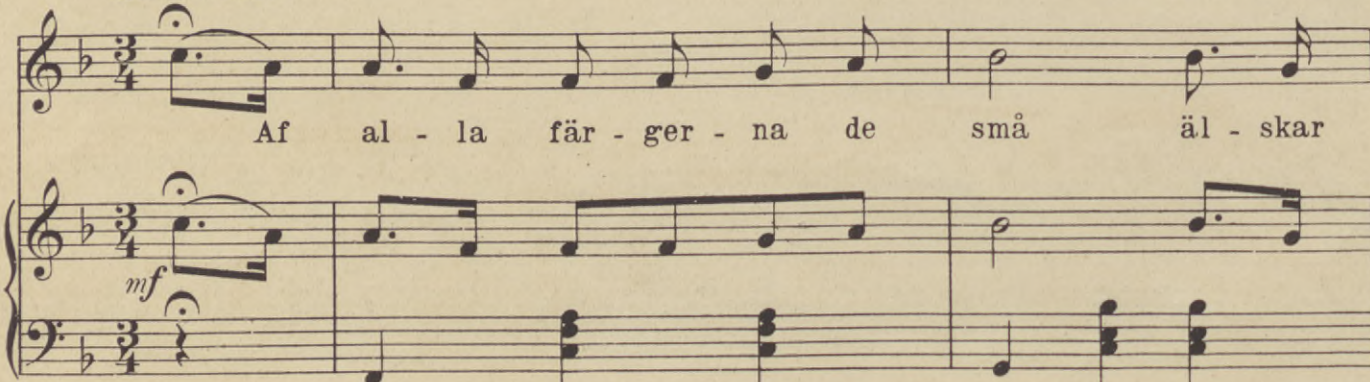

D. S. al Fine. §

N° 3. Bohusläns folksång.

Gammal melodi.

Andantino.

SÅNG.

Af al - la fär - ger - na de små äl - skar

PIANO. *mf*

jag den gu-la och den blå, blå-der är den hö-ga him-la - po - len och

gul om da-gen ly-ser so-len. A-de-li-a-li-a-li-a,

A-de-li-a-li-a-li-a, A-de-li-a-li-a-lej, Bo-hus-län!

ritard.

A-de-li-a-li-a-li-a, A-de-li-a-li-a-li-a, A-de-li-a-li-a-lej, Bo-hus-län!

a tempo *ritard.*

N° 4. Ensamjungfrun

Betty Cederholms visa om stationskarlsförmannen Algot Landergren.

Gammal melodi.

Allegro (♩ = 160).

SÅNG.

PIANO.

f *Fine.* *p*

Jag e li - ta vi - sa kan om

Lan - der - gren det hann - lar han hopp - la, hopp - la, tra - la - la!

Det är karl med schang - til - jess och han ska bli mitt kär - leks - ess

hopp - la, hopp - la, tra - la - la! Jag har känt 'en sen A - pryl,

tra - la - la - la - la! Han är va - cker och ej fyl, tra - la - la - la!

Jag har känt 'en sen A - pryl och han är va - cker och ej fyl och

a tempo
vi ska gif-ta oss till jyl. - Der-för som en trast på gren sjon-ger jag om Lan-der-gren,

rit. *a tempo*

hopp - la, hopp - la, tra - la - la! Der - för som en trast på gren

sjon - ger jag om Lan - der - gren, hopp - la, hopp - la, tra - la - la.

D. S. al Fine. ✂

N° 5. Ajö.

Gammal melodi.

Moderato.

SÅNG.

PIANO.

f

Fine.

E vi - sa vill ja sjon - ga på sorg - mo - di me - lo - dy den

p

hand-lar om e flec - ka som vill i - frå mig fly, ho tycktes mig be - va - rat i

hjär-tat för stor tid, men nu så är kär-le-kens tref.nad och dess fröjd förbid.

D. S. al Fine. §

Pansarbåtsvisan.

::: Säg minnes du den allra första gång :::
::: på pansarbåten
vid dragspelslåten
när du mig muntrade med dans och sång :::

::: Agusti aldrig jag förglömma kan :::
::: då du mej kösste
den trettifösste
ombord hos dig på saltan Osiann :::

::: Sjömannens kärlek är som höstens vinn :::
::: då hjärtat lessnar
och blomman vessnar,
men flickan blifver trogen i sitt sinn :::

::: På lifvets haf ett skepp det gångar där :::
::: För fulla segel —
dess akterspegel
så stolt förgyllandes skeppsnamnet bär :::

::: Det namnet skrefvet står uti mitt bröst :::
::: det vill jag hviska
intill mitt sista
för vännen lilla med en ljuflig röst :::

::: Och skeppets namn *Kärleken* är försann :::
::: det största skepp, som
på böljan farit,
på lifvets böljeflod och Osiann. :::

Kärleksfunderinga.

Ja, jag minns la när jag ock var onger å gla,
när jag dansa på logera
å spassera i skogera
allt me flecker e långandes, sjongandes ra,
ja e sjongandes ra.

De var skinande sol de var blånandes loft
och imella sirenera
satt de fogglar på grenera
och di sjongde om kärlekens blommandes doft,
ja, den blommandes doft.

Och vi lofte och kösstes och kösstes och svor
båd me hänner och munnera
i di grönskandes lunnera
där en drömmar och glömmar och hoppas och tror,
där en hoppas och tror.

De var då de var så, de var inte i går —
di har vissnat sirenera,
inga fogglar på grenera
sjonger längre om kärlekens hoppandes vår,
om den hoppandes vår.

En blir gammal och grå, en blir uschli och slö,
men se kärleksfunderinga
håller i sig, dendäringa,
och en hoppas och tror tills en ligger där dö,
tills en ligger där dö

Bohusläns folksång.

Af alla färgerna de små
älskar jag den gula och den blå.
Blå är den höga himlapolen
och gul om dagen skiner solen
::: Adelianlian — Bohuslän :::

Gula lockar bærer min Kristin,
hennes bleck är blå och gredolin.
Utaf gull är hennes hjarterötter,
blåda ådror pryder hennes fötter
::: Adelianlian — Bohuslän :::

Blåd är Osiannen, stundom gul,
gul är fesken, som vi feck till Jul,
blåd är blomman, då hon ej är röd,
gul är rågen som oss gifver bröd
::: Adelianlian — Bohuslän :::

Svenska flaggans färg är gul och blå:
När mot fienden med den vi gå,
vi färger ger'en utaf båda —
den gula först och så den blåda.
::: Adelianlian — Bohuslän :::

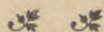
Ensamjungfrun

Betty Cederholms visa om stationskarlsförmannen
Aigot Landergren.

Jag en lita visa kan,
om Landergren det hannlar han
hoppla, hoppla, tralala!
Det är karl med schangtiljess
och han ska bli mitt kärleksess,
hoppla, hoppla, tralala!
Jag har känt'en sen Apryl,
trala lalala,
och han är vacker och ej fyl
trala lala!
Jag har känt'en sen Apryl
och han är vacker och ej fyl
och vi ska gifta oss till jyl.
Derför som en trast på gren
sjonger jag om Landergren,
hoppla, hoppla, tralala!

När han står på sin stasjon
och blåser signalmentets ton,
hoppla etc.
stannar han så gruflitt lätt
det största lokomotivätt,
hoppla etc.
Så han visslat har på mig, trala etc.
uppå lifvets järnvägsstig, trala etc.
Ja, så han visslat har på mig
uppå lifvets järnvägsstig,
tills mig och dig till slut blef sig.
Så Landergren blef min passion
och han blef stins på min stasjon,
hoppla etc.

Vi ska ha ett rum med kök
där Landergren får biff med lök,
hoppla etc.
Där ska vi glömma lifvets strid,
som rasar utimellertid,
hoppla etc.
Amor ska stadigt vara där, trala etc.
och skjuta skott med sitt gevär, trala etc.
Amor ska stadigt vara där
och skjuta skott med sitt gevär —
ack, om den stunden snart var när!
::: Ja, där ska vi det jyfligt ha
Amor och Landergren och ja,
hoppla etc. :::

Offentligt föredragande utan författarens medgifvande förbjudes.

Ajö.

E visa vill jag sjonga på sorgmodi melandy,
den handlar om e flecka som vill ifrå mej fly
ho töcktes mig bevarat i hjattat för stor tid,
men nu så är kärlekens trefnad och dess fröjd förbid.

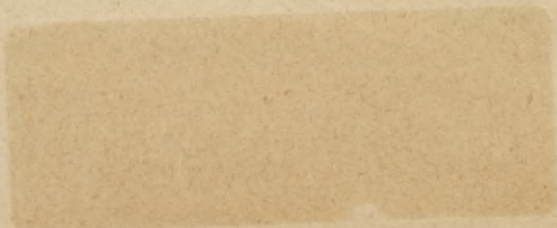
Ho kom som ifrå himmelen en åskans skräll en kväll
och slog sig ner i hjattat, som är kärlekens hotäll,
och kärleken den blombstrade allt såsom en pion
och jag mig töcktes vara gla och en löcklig pärson.

Nu vell du dig befara allt till ett annat lann
att der oppgräfva löckans gull allt med din falska hann,
der vill du dig berikta med peningens melljon,
men hvad är gull och peningar mot kärlekens relljon?

Farväl min sviskonblomma, farväl min flecka du!
Fast att du ej vill blifva min själs invigda bru,
i minnet skrifver jag ditt namn allt med mitt hjattas
blod
förrän du dig förgifver ut på lifvets tåreflod.

Farväl min saffranslilja, farväl min rosenknopp
i himmelen vi träffas väl, det är ett stadigt hopp,
der ska vi återknuta det nu förlösta bann,
der ska vi träffas du och jag —
och lille Kal Johann..

GÖTEBORGS UNIVERSITETSBIOTEK

1001961369

A. Lindgren & Söners Boktryckeri
..... Göteborg